

عنوان مقاله:

تحلیل میراث اجتماعی بیماری کرونا با نگاهی به الزامات فقهی حقوقی

محل انتشار:

دوفصلنامه اسلام و علوم اجتماعی، دوره 13، شماره 26 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

زهرا محدثی - دانشجوی دکترای فقه و مبانی حقوق اسلامی؛ دانشکده الهیات و معارف اسلامی؛ دانشگاه فردوسی مشهد؛ مشهد؛ ایران.

حسین ناصری مقدم - گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی؛ دانشکده الهیات و معارف اسلامی؛ دانشگاه فردوسی مشهد؛ مشهد؛ ایران.

علیرضا عابدی سرآسیا - گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی؛ دانشکده الهیات و معارف اسلامی؛ دانشگاه فردوسی مشهد؛ مشهد؛ ایران.

خلاصه مقاله:

عوامل متعددی در جهان موجب شکل‌گیری میراث اجتماعی برای ابناء بشر می‌شود، یکی از این عوامل حسب شرایط وضعی می‌تواند بیماری‌ها باشد، که بیماری کرونا از جمله آن مصادیق است اما اینکه چطور بیماری کرونا می‌تواند زمینه‌ساز میراث اجتماعی باشد ابهامی است که در پاسخ به آن مبادرت به انجام پژوهشی نمودیم. در این پژوهش که به شیوه توصیفی-تحلیلی با توجه به قواعد علوم‌شناختی و بالاخص نظریات زبان‌شناختی که دلالت بر تغییر مفاهیم نظری دارد، انجام گردید، نویسندگان به این نتیجه رسیدند که بیماری کرونا از آن حیث که می‌تواند مفاهیم مختلف رایج در عرصه فقهی و حقوقی را تغییر دهد، می‌تواند از دو طریق زمینه‌ساز ایجاد میراث اجتماعی گردد، نخست آنکه بیماری یادشده موجب توجه فقها و حقوق‌دانان به تاریخ اجتماعی برای تطبیق نمونه‌های مشابه در جهت صدور احکام و فتاوی و وضع قوانین می‌گردد که حسب مورد، منعکس‌کننده توالی یا تبدیل رفتار اجتماعی خواهد بود، یا آنکه برحسب اقتضای شرایط، فقها و حقوق‌دانان الزامات فقهی حقوقی را ایجاد می‌کنند که زمینه‌ساز رفتارهای مشابه برای افراد در نسل‌های بعد در مقابل بیماری‌های واگیردار می‌گردد که در این صورت بیماری کرونا به معنای واقعی کلمه زمینه‌ساز میراث اجتماعی خواهد بود.

کلمات کلیدی:

میراث فرهنگی، بیماری کرونا، دستورالعمل‌های بهداشتی، الزامات قانونی، الزامات فقهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1429445>

